

DOMIN SVET

LETNIK 41

V LJUBLJANI, 15. NOVEMBRA 1928

ŠTEVILKA 9

Razstava »Pressa« v Kölnu 1928

Za turškim gričem

Matija Malešič

1.

Čez gore, čez vode, čez doline, po neskončnih cestah romajo moje misli. Ptice lastovice so, ki lete polne hrepenenja k svojim gnezdecem.

Tam za gorami, tam za vodami, tam za dolinami je zemljica v poročni obleki! Haj! Vitki mlaji bi se radi merili s samimi zvoniki. Po zelenih vršičkih plapolajo zastave, zastavice, venci in pisani trakovi. Vitez sveti Juri je pustil belim brezam za spomin svoj zeleni poljub. Z mehkih zelenih preprog se dvigajo škrjančki. Njive vriskajo v opojno solčno gorkoto, pastiričice jih grlijo. Lastovice poletavajo okoli gnezd; siničice kramljajo in ščinkavci veseljačijo; kosi

pohajkujejo; vrabci nagajajo. Vsi beli si grmovi v cvetju, rdeči in beli cvetovi po drevju, čebele brne po njih. Že odcvetajo jablane in hruške. Veter trosi njih bele in rdeče in pisane cvetove po tratah in potih. Po belih in rdečih cvetovih hodi Mira, učiteljica.

Na mizi leži njeno pismo. O belih in rdečih in pisanih cvetovih sem ji pisal. Odgovarja: Njen oče je že določil hraste, ki padejo za njeno pahištvo. Ali jih naj poderejo? Hrastov les se le nerad suši... Ali pridno studiram? Stiska denar za klavir. Oče ji ga ne bo kupil. Klavir mu je nepotrebno razkošje. Kedaj pojdem k rigorozu?

O belih in rdečih in pisanih cvetovih ni besedice. Hodi po njih, vidi jih ne, kakor ne sluti in ni nikdar razumela mojih najbolj skritih in najglobljih misli...

Zaškripljejo vrata. Gospodinja Persa jih rahlo odpira.

Sprejemem šopek rdečih nagerlenov?